

НЕВИДИМИМ, АЛЕ ДОСИТЬ ВІДЧУТНИМ
ФОНОМ ЦІЄЇ ПОДІЇ, ПОПРИ ЇЇ ВИСОКО-
ГУМАННІ ЦІЛІ Й СЕНСИ, ПОПРИ ВЕЛЬМИ
БАДЬОРУ Й БЕЗДОГАННУ ОРГАНІЗАЦІЮ,
НЕЗЧИСЛЕННУ КІЛЬКІСТЬ РАЗІВ СКАЗА-
НЕ «ДЯКУЮ», ТАК І ЗАЛИШИВСЯ ТЯГУЧИЙ
І БЕЗПЕРЕСТАННИЙ СУМ. ІНАКШЕ МОГ-
ЛО Б БУТИ, ЯКБИ ОТІ 10 ГЕКТАРІВ ЗЕМЛІ,
ДЕ ЗРОСТЕ НОВИЙ, СУЧАСНИЙ І КРАСИ-
ВИЙ ЖИТЛОВИЙ КВАРТАЛ (ГОСПОДИ,
НЕХАЙ ТАК І БУДЕ!) ПЛАНУВАЛИ ЗАБУДУ-
ВАТИ НЕ В БІЛІЙ ЦЕРКВІ ЧИ ДЕІНДЕ, А В
ПРЕКРАСНОМУ МАРІУПОЛІ! І ЩОБ ДІТИ З
КУЛЬКАМИ, А МАМИ ЗІ ЩАСЛИВИМИ
ПОСМІШКАМИ, А ТАТУСИ ЗІ СПОКІЙНОЮ
ПЕВНІСТЮ ЗУСТРІЧАЛИ НОВИНУ, ПРО ЯКУ
ГОВОРИЛО Б УСЕ МІСТО МАРІЇ: ПОНАД
МОРЕМ ВИРОСТУТЬ НОВІ БУДИНКИ!
АЛЕ НАСПРАВДІ ВСЕ НЕ ТАК...

Свобода варта того, щоб за неї
в бою згоріти полум'ям свічі.

Леонід Горлач

Білоцерківська міськрайонна газета

Громадська ДУМКА

Виходить з 30 серпня 1990 р. № 99-100 (14408-14409), 12 ГРУДНЯ 2025 р. Роздрібна ціна 10 грн. 00 коп.

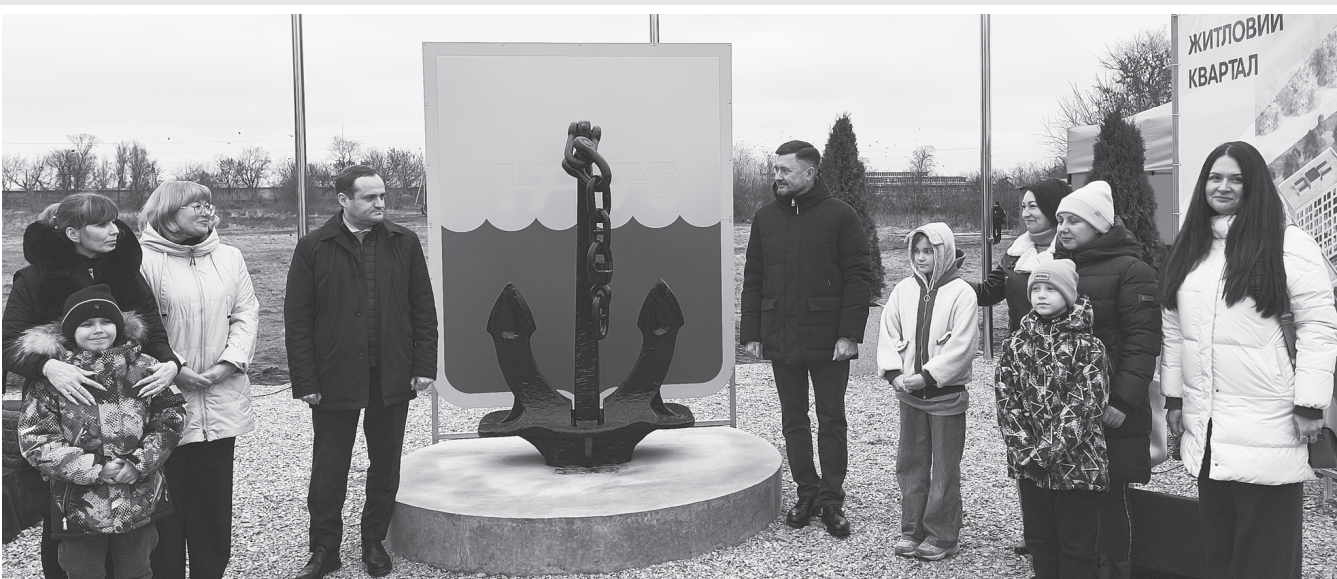
У 1000 маріупольських родин з'явилася надія ЗНОВУ ВІДЧУТИ ТЕПЛО, БЕЗПЕКУ І ВПЕВНЕНІСТЬ У ЗАВТРАШНЬОМУ ДНІ...

Насправді ми знаємо, як... Під час блокади, що тривала 86 днів, десятки тисяч маріупольців були убиті росіянами. Сотні тисяч змушені шукати прихисток у різних регіонах України, втративши все, що мали. Саме місто було зруйноване на понад 90 відсотків, що спричинило нечувану гуманітарну катастрофу. В той же час із розповідей вимушених біженців можна довідатися, що держава не надто ними переймається. А щомісячні 10 000 гривень, які вони отримують, житловий ваучер на 2 мільйони, що його нададуть внутрішньо переміщеним особам (ВПО), обіцяні 70 відсотків компенсації на купівлю житла – все це на практиці – фата моргана, фікція, брехня... Так кажуть маріупольці, детально вивчивши документи, якими все те обіцяє їм держава.

І ось на цьому фоні ми маємо за честь бути свідками знаменної події: за участі найвищих посадовців у Білій Церкві запустили будівництво житлового комплексу на 1000 квартир для переселенців з Маріуполя. «Мій дім. Україна» – таку символічну назву має урядова ініціати-ва, що реалізується завдяки спільним зусиллям громад, міжнародних партнерів, бізнесу та держави (для запуску пілотного проекту для ВПО з Маріуполя затверджена постанова Кабміну № 814; втілює його Маріупольська міська рада за участю Мінрозвитку, Київської ОВА та Білоцерківської міської ради за підтримки Групи Метінвест).

Про що, власне, йдеться? Так званий Маріупольський квартал складатиметься з 16 будинків на 1000 квартир, які забезпечать понад 3000 осіб якісним соціальним житлом. В основу цього пілотного проекту лягла концепція дешевого в будівництві соціального житла. Розробники пропонують комфортну низькоповерхову забудову, зручну для всіх поколінь: без запаркованих дворів, із просторами відпочинку, спортивними та дитячими зонами, садами і скверами. На перших поверхах – дитячий садочок, коворкінг, бібліотека, магазини, аптеки та кав'ярні. Увесь простір буде безбар'єрним, із підземними укриттями та паркінгом.

Квартири планують повністю відремонтувати, оснастити меблями та побутовою технікою. Житло, яке перебуватиме у власності Маріупольської громади, буде надаватися в оренду, що становитиме не більше 30 відсотків від середнього щомісячного доходу родини, але не більше 4000–6000 грн на місяць, залежно від

площі квартири. Низка пільгових категорій отримають змогу безоплатного проживання за рахунок державних програм.

Наразі завершений процес землевідведення під будівництво кварталу та більшість підготовчих етапів. Виконуються геологічні дослідження ґрунтів. Після затвердження порядку фінансування проекту розпочнеться фінальний етап, включно з отриманням дозволів для безпосереднього початку будівництва.

Першу чергу – це 8 будинків для понад 500 родин – планують зводити за технологією сталевих каркасів. Це дозволить значно скоротити терміни й побудувати перші будинки вже протягом року.

Розпочинаючи урочистий захід, міністр розвитку громад та територій України Олексій Кулеба назвав старт проекту «Мій дім. Україна» важливим кроком у розбудові нової житлової політики: «Маємо масштабувати таку модель. Завдяки консолідованому підходу у форматі «пліч-о-пліч» повертаємо людям не просто дах над головою, а можливість впевнено будувати своє майбутнє на українській землі».

– З першого дня повномасштабного вторгнення маріупольці стали частиною Білоцерківської громади, – наголосив секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб. – На жаль, житлове питання в нашому місті було важко вирішити, й ми шукали шляхи, аби допомогти тимчасово переміщеним особам. Завдяки підтримці голови КОВА Миколи Калашника ми зміцнили відносини з міським головою Маріуполя Вадимом Бойченком. Все почалося з переговорів. Потім депутати Білоцерківської міської ради ухвалили рішення стосовно укладення меморандуму про співпрацю з

Маріупольською громадою, виділення земельної ділянки. Крок за кроком ми йшли до того, аби створити цей квартал у Білій Церкві.

Наше місто сьогодні є флагманом у розвитку індустріальних парків. Ми маємо амбітну ціль протягом двох років створити 4 тисячі нових робочих місць. Цей квартал стане поштовхом і для розвитку Білої Церкви. Я впевнений, що людям буде де працювати. Частина маріупольців уже інтегрувалася в громаду, дітки ходять у навчальні заклади. Ми маємо зворотний зв'язок від маріупольців, які зазначають, що Біла Церква комфортна для їхнього проживання. Розуміємо, що рідну домівку ми нічим не замінимо, але спільними зусиллями ми побудуємо комфортний і безпечний Маріупольський квартал і, сподіваюся, що він стане другою домівкою для маріупольців. Вітаю всіх з цим історичним днем!

Запрошений до слова голова Київської ОВА Микола Калашник нагадав, що наша область прихистила понад 230 тисяч внутрішньо переміщених осіб. А влада робить все можливе, щоб забезпечити житлом та роботою людей, які через бойові дії вимушено залишили свої домівки.

Міський голова Маріуполя Вадим Бойченко дякував багатьом людям за можливість реалізувати такий соціальний проект. Адже житло для маріупольців у Білій Церкві – «це більше ніж про якісні та сучасні житлові будинки. Це про можливість впевнено будувати своє майбутнє в Україні. Це буде перше за роки повномасштабної війни комплексне рішення забезпечення ВПО соціальним житлом, яке стає можливим завдяки співпраці держави, регіональної та місцевої влад, а також бізнесу.

Офіційним закріпленням намірів про співпрацю стало підписання спільної заяви про передачу проектної документації житлового кварталу за концепцією відбудови «Сталева Мрія». Документ підписали: заступник міністра розвитку громад та територій України Наталія Козловська, генеральний директор об'єднаного гірничо-збагачувального комбінату Групи Метінвест Ігор Тонев та Маріупольський міський голова Вадим Бойченко.

...Під час урочистостей Олексій Кулеба, Вадим Бойченко та маріупольці, які мешкають у Білій Церкві, на будівельному майданчику відкрили пам'ятний знак на честь героїв Маріупольського гарнізону, котрі до останнього захищали це красиве й багатостраждальне місто. Ним став якір військового судна «Донбас», яке було затоплене під час оборони Маріуполя, аби закрити ворожим десантним кораблям прохід до порту. Символ міста та його стійкості якір «Донбасу» дивом зберігся: ще до початку повномасштабного вторгнення його відправили на ремонт до Дніпра, де він перебував дотепер. Оскільки ж він віднині в Білій Церкві, то можемо вважати, що тепер він символізує заякореність маріупольців у нашій місті. І нехай ніщо не стане цьому на заваді.

Валентина ХРАБУСТ

Із бою — у вічність

Отримуємо трагічні звістки з фронтів. Прощаємось. Мовчимо і плачемо. Донатимо на військо. Ненавидимо проклятих терористів-загарбників. Любимо свою рідну землю. Все дуже тісно переплетено в цьому грізному вирі війни. Та найголовніше — не забути, якою ціною дається живим кожен їхній день на білому світі...

На російсько-українській війні загинув білоцерківець, 46-літній солдат **Петро Васильович ШИРМА**, розвідник-далекомірник аеромобільного батальйону військової частини А 0281. Це сталося 28 листопада в районі Котлиного Покровського району Донецької області.

Наш земляк — солдат **Дмитро Миколайович ШКАВРО** (1990 року народження), який був стрільцем однієї з військових частин, поліг у бою 26 листопада поблизу Яблунівки на Донеччині. Певний час вважався безвісти зниклим...

Відстоюючи українську незалежність, загинув білоцерківець, 37-річний солдат **Анатолій Ігоревич СТРИЛЕЦЬКИЙ**, який був майстром відділення безпілотних авіаційних комплексів штурмового батальйону А 7400. Ворог обірвав його життя 1 жовтня в районі Софіївки Краматорського району Донецької області.

ВОНИ НАВІКИ ЗАЛИШИЛИ НАС, ВОЇНИ, ЗАХИСНИКИ, ГЕРОЇ. І ТІЛЬКИ ВІД НАС ЗАЛЕЖИТЬ, ЧИ ТАКОЮ Ж ВІЧНОЮ БУДЕ ПАМ'ЯТЬ ПРО ЇХНІЙ ПОДВИГ.

Українська армія — це не тільки зброя й техніка. Передусім це люди: сильні й мужні воїни, які боронять країну, та волонтери, які роблять все можливе, аби навіть найхолодніший ранок на передовій став теплішим. Саме на їхню адресу в теплій та дружній атмосфері, яка панувала в Територіальному центрі надання соціальних послуг ім. Петра Новотні, лунали слова вітань та вдячності. Про це розповідають офіційні джерела.

Вдячність об'єднує

потреби різних військових бригад. Крім того, клієнти Терцентру виготовили 1450 маскувальних сіток різних розмірів, 270 прапорів скорботи, закупували дизпаливо для військової машини, а також інші необхідні побутові речі відповідно до запитів військових. Роздано 620 розширених пайків для родин військовослужбовців та ВПО.

Голова Київської обласної організації

«Спілки офіцерів України» Петро Шапочук та його заступник Володимир Карась вручили працівникам Терцентру нагороди «Волонтер України» та грамоти. Навзаєм гостям подарували свої виступи творчі колективи Територіального центру.

Після завершення заходу ветеранам, військовослужбовцям та членам їхніх родин, сім'ям полонених та безвісти зниклих були вручені продуктові набори.

До присутніх у залі клієнтів Терцентру — військових, членів їхніх родин, волонтерів, звернувся секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб. Він відмітив, що нині Білоцерківська громада є флагманом за обсягами допомоги, переданої на фронт: «До Дня Збройних сил від нас буде передано 10 квадроциклів для 72 ОМБр ім. Чорних Запорозжів. Загальний обсяг допомоги, яка була виділена з бюджету Білоцерківської громади нашим військовим, цьогогорі становить більше 150 млн грн. У громаді — дієва підтримка ветеранів, осіб, мобілізованих до лав Збройних сил.

Цього дня я дякую передусім за вашу волонтерську допомогу, яка піднімає бойовий дух наших солдатів. Я знаю про це особисто: ми веземо ваші маскувальні сітки на передову, передаємо від вас вітання. На вас розраховують і вам вдячні наші воїни».

Директор Територіального центру Ірина Дога подякувала місцевій владі за постійну підтримку установи, а також присутнім у залі захисникам, які є гордістю та прикладом для прийдешніх поколінь. А їхнім батькам висловила вдячність за те, що будували Білу Церкву і продовжують разом зі своїми дітьми захищати кордони України своїм внеском та своєю допомогою.

Голова трудового колективу Територіального центру Олена Сарова розповіла, що в результаті організованого працівниками збору допомоги для військових вдалося акумулювати 700 тисяч гривень. Ці кошти спрямували на

Справжній урок патріотизму й незламності духу

У грудні Україна відзначає два надважливих свята, що нерозривно пов'язані між собою спільною метою — перемогою та захистом нашої держави: Міжнародний день волонтерів (5 грудня) та День Збройних сил України (6 грудня).

Напередодні цих визначних дат, розповідає Любов Вилегжаніна на сторінці «Центральна бібліотека м. Біла Церква» у фейсбуці, фахівчині книгозбірні для дорослих організували для студентів БНАУ та Індустріального професійного коледжу зустріч із волонтером, Народним Героєм України, координатором загальних питань і загальновійськової допомоги Білоцерківської волонтерської групи **ЮРИЄМ МОСКАЛЕНКОМ** та ветераном ЗСУ, викладачем БНАУ **ОЛЕКСАНДРОМ ЯРМОЛОЮ**.

Затамувавши подих, студенти слухали розповідь Юрія Москаленка, який ще в березні 2014-го створив Білоцерківську волонтерську групу. Вона майже 12 років займається збором і доставкою допомоги бійцям 72-ої ОМБр ім. Чорних Запорозжів. На початку війни волонтери возили на фронт суто побутові речі: одяг, засоби гігієни, продукти харчування, медикаменти, засоби зв'язку та оптику. А нині БВГ займається системами відеоспостереження, засобами коригування вогню, запчастинами для зброї, технічними засобами та приладами військового призначення.

Юрій Володимирович приніс на зустріч вдосконалений зенітний дрон «TORO», який наші волонтери розробили та впровадили у виробництво спільно з одним із українських підприємств. Він націлений на знищення кількох видів ворожих БПЛА.

Білоцерківська волонтерська група має свій підрозділ — «Шалені бджілки», до якого входять як жінки старшого віку, так і молоді дівчата. Вони плетуть маскувальні сітки, виготовляють «кікмори», шиють білизну. А ще створюють для воїнів речі, які огортають їх домашнім затишком в окопах: печуть смаколики, в'яжуть теплі шкарпетки, виготовляють різноманітні обереги.

Пан Юрій побажав усім бути небайдужими, долучатися до волонтерського руху, тому що волонтери не тільки підтримують нашу армію, але й об'єднують всю країну.

Олександр Ярмола поділився своїми спогадами про тяжкі воєнні будні. Він за покликом серця, залишивши улюблену роботу та стареньку хвору матір, двічі добровольцем вирушав на захист Батьківщини — 2014-го та 2022 року. Олександр Володимирович воював у найбільш гарячих точках Сходу, отримав два тяжкі поранення. Надзвичайно скромна і проста людина, він більше розповідав про

своїх побратимів, ніж про себе, — про братерство, дружбу й підтримку, які допомагали вижити, про біль і втрати товаришів, про неоціненну допомогу волонтерів, про те, як тримався і не втрачав віри у перемогу. Його розповідь стала для юнаків і дівчат справжнім уроком життя, стійкості та незламності духу.

Учасники волонтерської групи «Твори добро» Індустріального професійного коледжу Захар Василенко та Олександр Бендусов натхненно прочитали кілька власних віршів, присвячених мужнім воїнам, та запевнили присутніх, що молоде покоління буде гідним подвигу наших захисників, продовжуватиме робити добрі справи, аби наближати такий довгоочікуваний мир.

Юрій Москаленко та Олександр Ярмола відповіли на численні запитання студентів, підказали, як молодь може долучитися до волонтерського руху та підтримувати захисників. Особливо цінними були їхні настанови про важливість єдності в цей непростий час, взаємодопомоги та активної громадянської позиції.

На згадку про цю незабутню зустріч всі учасники зробили спільну світліну. Захід став джерелом натхнення для молоді, спонукаючи її замислитися над власною роллю у формуванні майбутнього країни.

У святковому середмісті з'явився надзвичайний, навіть особливий артоб'єкт — велетенський красивенний дідух. Оскільки ж він претендував на рекордний для України «зріст», у День Святого Миколая до нього приїхали відповідним чином титуловані люди, а навколо відбулося святкове дійство.

Білоцерківський дідух — це більше ніж рекорд

Розпочали його маленькі артисти — учасники зразкового хору «Співаночка» Школи мистецтв № 1 імені Юрія Павленка. Яскравим був і виступ ансамблю «Золота осінь», який подарував землякам неповторні народні пісні. Традиційно на цьому місці Святий Миколай слухав вірші та розглядав малюнки білоцерківської дівчати. Словом, настрої був у всіх відповідний.

Як розповіла нашим колегам із пресслужби міської ради організаторка свята, депутат міської ради, голова ГО «Біла Церква туристична» Олена Фастівська, саме на честь Дня Святого Миколая, а також Дня Збройних сил України (як відомо, обидва свята відзначаються 6 грудня) в нашому місті було встановлено національний рекорд: у центрі Білої Церкви виріс найбільший в Україні дідух. Це символ Різдва, миру та добробуту.

З'ясувалося, що цей красень став подарунком місту від ТОВ ТВП «Рось-Гума» й сім'ї Рудь. Ось що про своє дітище повідала Яніна Рудь: «Цей дідух є ще й символом єдності поколінь. Моя родина та наше підприємство присвятили його всім воїнам, які полягли за нашу землю, нашу свободу, за нашу рідну Україну.

Готували ми цей дідух пів року. В ньому використано більше 40 українських трав, і кожна має свою силу та своє значення. Ми дуже хотіли, щоб у нашому місті з'явився цей величний знак. Щоб ми берегли свої традиції та знали власну історію. І тоді ми всі будемо об'єднані спільною метою, сильні й незламні. Це не просто рекорд, який полягає в найбільшій висоті. Насправді він набагато більший, бо лине до кожного серця, яке любить Україну».

Секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб побажав, аби в таке наповнене ідеями та сподіваннями свято у кожного здійснилися його мрії. Сказав, що ми разом робимо все, щоб наше місто було затишним, комфортним, безпечним для проживання.

Зрештою експерт Національного реєстру рекордів України Марк Орловський оголосив, що 6 грудня 2025 року засвідчено (духмяну і струнку прикрасу відповідним чином виміряли) встановлення національного рекорду України: «Найвищий в Україні дідух» — 8 метрів 78 сантиметрів. Вітаємо! І дякуємо добрим людям, які створили цей шедевр з великою любов'ю.

Білоцерківська рада ветеранів-учителів вітає з поважними ювілеями своїх колег, які народились у грудні:

Л.Д. Андреященко, З.М. Михайличенко, Н.П. Чистякова, Н.В. Яременко.

Нехай дарують радість Вам літа,
Душа сто літ хай буде молодюю.
Хай Вам рясні колосяться жита,
Джерела б'ють цілющою водою.

Секрет довголіття – внутрішній вогонь

У Білоцерківській громаді є чудова традиція – вітати наших довгожителів. 22 листопада свій славний 100-річний ювілей відзначала Ніна Іванівна ПАВЛІЧЕНКО, жителька селища Терезине.

З поважним ювілеєм Ніну Іванівну привітали секретар Білоцерківської міської ради Володимир Вовкотруб, староста селища Терезине Світлана Житовоз, начальник управління соціального захисту населення Юлія Терешук.

«Це непересічний день у житті нашої громади, – звернувся до ювілярки Володимир Вовкотруб, – адже таких людей, як Ви, дуже мало. Приєднуємося до всіх поздоровлень, які сьогодні лунали на Вашу адресу, та вітаємо Вас зі 100-річним ювілеєм. Бажаю Вам міцного здоров'я, спокою, позитивних думок і щоб Вас слухали та чули, щоб Ви були всім потрібні. Будьте щасливі й здорові».

Ніні Іванівні вручили вітальний адрес, квіти та грошову допомогу.

Ювілярка розповіла, що на її долю випали важкі випробування – Друга світова війна, під час якої її мобілізували на роботи із заготівлі деревини для укріплення шахт. Це була важка й небезпечна праця, яку 18-річна дівчина виконувала з мужністю та стійкістю.

«Було дуже важко, працювали переважно жінки. Треба було багато сил, – пригадала ювілярка. – А найщасливіші роки – це коли народилися діти та з'явилися внуки та правнуки! Життя прожите не даремно».

«Дожити до такого поважного віку моїй мамі допоміг її внутрішній вогонь, і що він сильніший, то довше людина живе на цьому прекрасному білому світі, – вважає син ювілярки Олег Павліченко. – Моя матуся виросила трьох дітей – це, окрім мене, моя сестра та брат, який, на жаль, уже помер. Має вона також п'ятеро внуків та п'ятеро правнуків. Проживає в Києві разом з моєю сестрою. Намагаємось їздити одне до одного, частіше спілкуватися, адже родинна енергія, спілкування з рідними має дуже велике значення для людини, для її внутрішньої сили».

Ніна Іванівна народилася 22 листопада 1925 року в селі Большая Свердловської області в родині селян Пастухових. З раннього віку вирізнялася працьовитістю й наполегливістю. Після закінчення семирічної школи вона вступила до Свердловського електромеханічного технікуму, де здобула фах, який став основою її подальшої праці.

У роки Другої світової війни Ніна Іванівна працювала в геологорозвідувальному управлінні, роблячи свій внесок у тилове забезпечення країни.

Новий етап життя розпочався 1946 року, коли вона вийшла заміж за військового – старшого лейтенанта Івана Микитовича Павліченка. Того ж року за місцем служби чоловіка молода родина переїхала до України.

З 1957 року, після завершення чоловіком навчання в Білоцерківському сільськогосподарському інституті, подружжя оселилося в Терезині, де Ніна Іванівна розпочала працювати в Київській дослідній станції тваринництва «Терезине», в лабораторії замороження, й залишалася вірною своїй справі аж до виходу на пенсію.

За довгі роки родинного життя Ніна Іванівна стала берегинею великої та дружної сім'ї. Тож многа літа Вам, шановна ювілярко!

До речі, цьогоріч у Білоцерківській громаді 100 років виповнилося чотирьом жителям, 101 рік і більше – п'ятьом.

Бажаємо ювілярці та всім довгожителям міцного здоров'я, миру, спокою, тепла, радості, любові рідних та ще багато-багато світлих днів попереду!

За інф. bc-rada.gov.ua

ВИЗНАЧЕНО ПЕРЕМОЖЦІВ КОНКУРСУ ПРОЄКТІВ У СФЕРІ РОБОТИ З ДІТЬМИ ТА МОЛОДДЮ, ЯКІ БУДУТЬ ПРОФІНАНСОВАНІ 2026 РОКУ

4 грудня в Білоцерківській міській раді управлінням з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради проведено презентацію-захист проєктів у сфері роботи з дітьми та молоддю, розроблених інститутами громадянського суспільства, для виконання (реалізації) яких надається фінансова підтримка 2026 року.

Згідно з проведеною попередньою кваліфікацією претендентів, конкурсною комісією до участі в конкурсі були допущені 6 пропозицій, підготовлених 5 інститутами громадянського суспільства.

Під час презентації-захисту проєктів автори ознайомили членів комісії з особливостями й перевагами кожної ідеї; розповіли про їхню мету, завдання; зупинилися на заходах, які передбачені в ході їхньої реалізації; акцентували на тому, хто буде безпосередніми учасниками та кого планується залучити до реалізації проєктів.

Члени комісії відмітили важливість та актуальність поданих пропозицій. Тож за підсумками презентації було рекомендовано управлінням з питань молоді та спорту підтримати подані проєкти й профінансувати їх в таких сумах:

– «Добра кухня можливостей»

(Громадська організація «Ми особливі» (голова Камінна Н.М.) – 34 000 грн;

– «Сімейний затишок» (Громадська організація «Ми особливі» (голова Камінна Н.М.) – 53 050 грн;

– «Військово-патріотичний вишкіл «Національний спротив» (Білоцерківська громадська організація «Навчально-волонтерський центр» (керівник Мама-лига О.Д.) – 34 695 грн;

– «Творці майбутнього (Громадська організація «Фонд «Творча Ініціатива» (керівник Панько В.І.) – 32 460 грн;

– «Зелена школа» (Громадська організація «Кроківня» (голова Верхогляд-дов С.А.) – 50 900 грн;

– «ОбЕргl» (Громадська організація «Центр неформальної освіти» (керівник Максимова Н.А.) – 21 200 грн.

За інф. управління з питань молоді та спорту Білоцерківської міської ради

ПОВІДОМЛЕНО ПРО ПІДОЗРУ ЗА ПОСТАЧАННЯ НЕЯКІСНОЇ ВІЙСЬКОВОЇ ФОРМИ

Білоцерківська міська рада уклала договір із приватним підприємством на пошиття форменого одягу для добровольчого формування територіальної громади. У процесі виробництва форми використали тканину, що не відповідає встановленим стандартам, а швейні роботи виконано з численними порушеннями технології.

Попри це, директор підприємства здійснив поставку товару як такого, що повністю відповідає вимогам, та привласнив майже 1,7 млн грн бюджетних коштів, перерахованих за договором. Отримавши форму, військові звернулися зі скаргами на низьку якість виробів.

Прокуратура розпочала досудове розслідування. Результати проведених експертиз підтвердили: поставлені 830 комплектів не відповідають технічним умовам договору.

Прокурори Білоцерківської окружної прокуратури повідомили директору про підозру за ч. 5 ст. 191 КК України – привласнення майна шляхом зловживання службовим становищем, вчинене в умовах воєнного стану в особливо великих розмірах. Підозрюваному загрожує до 12 років позбавлення волі.

Розслідування здійснює Білоцерківське РУП ГУНП у Київській області.

Примітка: відповідно до ст. 62 Конституції України, особа вважається невинуватою у вчиненні злочину і не може бути піддана кримінальному покаранню, доки її вину не буде доведено в законному порядку і встановлено обвинувальним вироком суду.

Білоцерківська окружна прокуратура

Втрачені атестат про повну загальну освіту № 600851 та додаток до атестата б/н Гребінківської середньої школи Васильківського району Київської області, видані 25.06.1986 року на ім'я **Потієнко Тамари Миколаївни, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМИ.**

Втрачене свідоцтво про право власності на житло, № 24603, за адресою: м. Біла Церква Київської області, вул. Січневого прориву, 53, кв. 1, видане 23.11.1998 р. на ім'я **Шаміна Лариса Леонідівна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Втрачене посвідчення батьків багатодітної сім'ї, видане на ім'я **Ковальчук Юлія Валеріївна та Ковальчук Ігор Миколайович, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**

Вважати скасованим таке оголошення: «Втрачене посвідчення члена сім'ї загиблого (померлого) захисника чи захисниці України, видане на ім'я **Мірошниченко Ганна Анатоліївна, ВВАЖАТИ НЕДІЙСНИМ.**»

ПОВІДОМЛЕННЯ

29 грудня 2025 року будуть проводитися річні збори уповноважених членів КП СП «Науково-виробниче «Біозахист» за адресою: село Житні Гори Білоцерківського району Київської області, **о 10 год. 00 хв.**, біля приміщення Укрпошти.

Уповноваженим членам КСП мати при собі трудову книжку та паспорт громадянина України.

ПОРЯДОК ДЕННИЙ ЗБОРІВ:

- ▲ доповідь голови КСП про діяльність підприємства;
- ▲ розгляд заяв про виключення членів КСП.

Рішення виконавчого комітету Білоцерківської міської ради від 25 листопада 2025 року № 873 «Про план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проєктів регуляторних актів на 2026 рік»

Розглянувши пояснювальну записку управління економічного розвитку Білоцерківської міської ради від 04 листопада 2025 року № 16-467, відповідно до статей 7, 13 Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», статті 40, частини 2 статті 42 Закону України «Про місцеве самоврядування в Україні», враховуючи пропозиції виконавчих органів Білоцерківської міської ради та її виконавчого комітету та інших розробників проєктів регуляторних актів, з метою дотримання вимог Закону України «Про засади державної регуляторної політики у сфері господарської діяльності», виконавчий комітет міської ради вирішив:

- Затвердити план діяльності виконавчого комітету Білоцерківської міської ради з підготовки проєктів регуляторних актів на 2026 рік, згідно з додатком.
- Управлінню комунікації, інформаційної та цифрової політики Білоцерківської міської ради оприлюднити рішення в засобах масової інформації.
- Контроль за виконанням рішення покласти на заступника міського голови згідно з розподілом обов'язків.

Володимир ВОВКОТРУБ, секретар міської ради

З додатком до рішення можна ознайомитися на офіційному сайті міської ради.

Інформація управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради про результати конкурсу з відбору суб'єктів оціночної діяльності, які будуть залучені для проведення незалежної оцінки майна, що відбувся 02 грудня 2025 року

На засіданні комісії з конкурсного відбору суб'єктів оціночної діяльності на право проведення незалежної оцінки майна, а саме: зовнішніх водопровідних мереж та каналізаційної мережі (мережі водовідведення), розташованих на території с. Терезине Білоцерківського району Київської області:

- зовнішня водопровідна мережа від вул. Польова до відділення «Бригада» (об'єкт оцінки № 1);
- зовнішня водопровідна мережа в районі відділення «Бригада» (об'єкт оцінки № 2);
- зовнішня водопровідна мережа по вул. Паркова до буд. № 11, 13, 15, 17 (об'єкт оцінки № 3);
- каналізаційна мережа (мережа водовідведення) в районі будинку № 6 по вул. Першотравнева (об'єкт оцінки № 4),

було ухвалено рішення визнати переможцем конкурсу та укласти договір на проведення незалежної оцінки об'єктів оцінки № 1, № 2 з суб'єктом оціночної діяльності фізичною особою-підприємцем Приндюк Наталією Миколаївною, об'єктів оцінки № 3, № 4 з суб'єктом оціночної діяльності фізичною особою-підприємцем Шомком Олегом Сергійовичем.

Руслан ГРЕБЕНЮК, начальник управління комунальної власності та концесії Білоцерківської міської ради

КУПУЄМО ЗЕМЛЮ (ПАЇ).

ДОРОГО. НАДІЙНО. ШВИДКО.

ТЕЛЕФОН: 068-399-78-72.

РЕДАКЦІЯ ГАЗЕТИ ПРОСИТЬ ВІДГУКНУТИСЯ РОДИЧІВ ВЧИТЕЛЬКИ **КОВАЛЬОВОЇ ГАЛИНИ НІКОНОРІВНИ** ДЛЯ ОТРИМАННЯ ПРИСВЯЧЕНОГО ЇЙ НАВЧАЛЬНОГО ПОСІБНИКА З ЛІНІЙНОЇ АЛГЕБРИ.

Приватні об'яви

ПРОДАЮ

✓ Пральну машину «Агат», 2 тис. грн. Тел.: 6-88-86, 068-28-72-838.

✓ Апарат для приготування картоплі фри; холодильник «Морозко 3м», новий, об'єм 30 дм³, ціни договірні; віконні блоки, пофарбовані, зашклені, 1,30 x 1,40 – 4 шт., 1,40 x 1,60 – 2 шт., 800 грн кожний; фотозбільшувач, укомплектований, 12 найменувань, 400 грн; балії – велика і мала, виварку; автогенний апа-

рат; шланги 20 м; два редуктори + різак-горілка; шведську стінку-драбину (спортивна); секції паркану, в кожній 20 штахетин, дубовий, фігурний, 20 секцій. Ціни договірні. Тел.: 098-59-35-999.

✓ Металевий карниз, новий, 3 м. Тел.: 067-494-35-90.

✓ Масажне ліжко «Серагем», електрогрілку «Серагем» (довжина 1,5 м). Тел.: 098-599-85-52 (Людмила Василівна).

✓ Фаркоп до автомобіля «Жигулі». Тел.: 098-10-255-08.

✓ Сушку для овочів, фруктів і трав (німецька). Тел.: 067-494-35-90.

✓ Нитки шерстяні, х/б, трансформатор ЛАТР – 9 А, зарядне 24 V – 20 А., скрипку і спальний гарнітур, ціни договірні. Тел.: 067-87-27-731.

НАТЯЖНІ СТЕЛІ

Замір безкоштовний.

Монтаж – один день.

Гарантія – 15 років.

068-155-8-122

ТРОЄ МИЛИХ І ПУХНАСТИХ КОШЕНЯТ (5-МІСЯЧНІ): ДВОЄ БРЮНЕТІВ-ХЛОПЧИКІВ І СІАМСЬКА БІЛЯВКА З ГОЛУБИМИ ОЧИМА, ЧЕКАЮТЬ ДОБРИХ ХАЗЯЙСЬКИХ РУК. Звертатися за тел.: 068-101-85-21.

Портрет художниці

Відкриття художньої виставки – завжди свято. Особливо зараз. Маленьке свято на тлі великої війни... Так уже є, що ніяк не вдається позбутися того бруталного й жорстокого тла. Навіть у думках. Але цього разу коло посвячених (аж такої кількості яких вочевидь у нашому гостинному музеї не сподівалися, бо поспіхом доносили і доставляли стільчики уже перед початком церемонії відкриття, а парубчак з професійного коледжу взагалі затишно розмістились на підлозі), так-от це товариство неначе хотіло від душі набачитися тихого саява кольору, начутися глибоких сенсів, закодованих у символах та образах, набутися в аурі загадковості, духовності, родинного тепла. Бо ж авторка виставлених картин – НАТАЛІЯ ЧЕРНОВА. Вона сама – уже яскравий, сильний і красивий аргумент у суперечці між «не бути» й «бути».

Виставку «Творчість дарує крила», котру варто дивитись і сприймати як історію про незламну силу духу, про мистецтво, що зцілює, було приурочено до Міжнародного дня людей з інвалідністю.

Так склалися якісь життєві пазли: ще зовсім молодою Наталя потрапила у ДТП, через яку втратила руку. Світ, звичний, розпланований, омріяний, пропав назавжди. Але характер, наполегливість, віра і добрі, світлі люди допомогли Наталці, яка зовсім не з живописом планувала поєднати життя, знайти своє покликання якраз в малярстві. Спочатку це був петриківський розпис, який відкрив художниці-початківцю своє серденько під дахом благодійного фонду «Калина» на чолі з заслуженою майстринею народної творчості України Ольгою Краюхіною. Там же доля звела Наталю з її майбутньою наставницею, відомою художницею Галиною Невінчаною.

А потім було багато впертої праці. Був інститут імені Грінченка. І така благословенна та відповідальна місія – багато років

вчити дітей магії й силі образотворчого мистецтва: не тільки техніці, а й смаку, уважності, ширості. Щоби переконатися у правильності обраного Наталею шляху, варто було побачити, як налетіла на неї з обіймами пістрява й галаслива дрібно-вітаючи свого вчителя квітами й ніжними словами!

А її дивовижним чином вдавалося водночас залишатися у виставковій залі і скромною усміхненою постаттю серед друзів, і сміливою та відвертою авторкою експозиції низки таких промовистих картин. Ми стали розуміти її більше, послуховавши близьких по духу їй людей: Ольгу Краюхіну, Галину Невінчану, Ніну Карпович, Галину Бойко... Кожна з них додала власний штрих до портрета художниці. І, зрештою, перед нами стояла прекрасна, високодуховна, працьовита людина, яка долає непростий життєвий шлях, надихаючи всіх, з ким по дорозі, й даруючи крила, від чого дуже хочеться жити й творити!

Тож, мабуть, саме через це так гармонійно звучали в оточенні полотен Наталі чисті голоси вихованців Білоцерківської школи мистецтв № 1 імені Юрія Павленка та молодшої ланки хорової школи. І абсолютно зрозумілим саме під час цього дійства був подарований волонтерам товариства інвалідів «Фенікс» прапор від славетних Чорних Запорожців. Щире «дякуємо» від тих, завдяки кому ми все ще здатні цінувати це крихке життя, – тим, хто не впадає у відчай, хто працює, підтримує, окриляє. Як тендітна й сильна художниця Наталка Чернова.

Валентина ХРАБУСТ

ОВЕН. Динамічний тиждень, повний енергії. В особистих стосунках зірки радять більше уваги приділяти партнеру, щоб уникнути непорозумінь. У кар'єрі можливі успішні проєкти.

ТЕЛЕЦЬ. У родині пануватиме тепла атмосфера, ідеальний час для спільних планів. На роботі фокусуйтеся на деталях, щоб уникнути помилок. Фінанси стабільні.

БЛИЗНЮКИ. Тиждень принесе багато спілкування та нових ідей. У коханні можливі романтичні сюрпризи.

РАК. Шукайте підтримки від близьких. На роботі ваші зусилля оцінять. Фінанси стабільні, але контролюйте витрати.

ЛЕВ. Тиждень обіцяє яскраві події та впевненість. Кар'єра йде вгору, беріть на себе лідерство. Очікуйте на приємні бонуси з фінансами.

ДІВА. Приділіть час домашнім справам. Уникайте ризикованих інвестицій. Здоров'я покращиться.

ТЕРЕЗИ. Можливі нові знайомства або зміцнення відносин. Кар'єра потребує дипломатії в спілкуванні з колегами. З фінансами все стабільно.

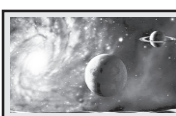
СКОРПІОН. Зірки обіцяють яскраві емоції та трансформації. В особистих стосунках довіра стане ключем. Здоров'я вимагає уваги.

СТРЕЛЕЦЬ. У коханні чекайте веселих моментів. Кар'єра йде вперед. Фінансово можливі несподівані доходи.

КОЗЕРІГ. Приділіть час близьким. На роботі ваші зусилля принесуть результати. Фінанси контрольовані, інвестуйте розумно.

ВОДОЛІЙ. Експериментуйте з новими ідеями. Кар'єра вимагає креативності. У фінансових питаннях очікуйте змін на краще.

РИБИ. Довіряйте почуттям. На роботі допоможе творчість. Фінанси стабільні, але уникайте ілюзій.

Гороскоп
15 – 21
грудня

❖ Для слонів особливе значення має хобот. Насправді – це не ніс, а

верхня губа, що зрослася із носом. Хоботу властива дивна рухливість та потужна сила. За його допомогою слони дихають, добувають їжу, п'ють, захищаються, виражають свої емоції, купаються. На підшві ніг у них є пружиниста маса, що, як амортизатор, сприяє безшумному ходінню. Тварини легко переходять трясовину і не грузнуть, навіть залізши в болото по живіт. Бивні – то насправді різці, яких пара у верхній челюсті. Зубів 26. Шкіра товста, майже без шерсті, зі зморшками.

❖ Африканський слон – найбільший із наземних ссавців. Маса сягає до 7 тонн, висота – до 4 метрів. Але він досить рухливий, легко і порівняно швидко

ПАМ'ЯТІ НЕОРДИНАРНОГО ЛІСІВНИКА-НАУКОВЦЯ АНАТОЛІЯ ПЕТРОВИЧА СТАДНИКА ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ

поїдали гієни та грифи. Бивні досягали довжини до 4 м і маси 220 кг. Масове винищення слонів тоді було звичним явищем. Так, за 1880 р. вбили 60 тисяч особин, хоча у 1928 р. – 6 тисяч. Близько 100 років тому полювання на цих слонів уряди заборонили та створили ряд національних парків-заповідників. У середині 20 ст. слонів нараховувалося 250 тисяч. Але тоді ж з'явилася нова проблема – нестача угідь з кормами. Бо для харчування протягом року одній тварині необхідна рослинність на площі 5 кв. км. Тепер, скажімо, в нацпарку Цаво на одного слона припадає 1 кв. км площі. Подібна ситуація і в інших заповідниках.

Тварини-велетні

ходить. Також добре плаває, долає круті підйоми. В лісових масивах практично безшумно проходить через густі зарослі. У пошуках їжі тварини долають десятки кілометрів за добу.

❖ Африканські слони населяють значну територію однойменного континенту. Багато їх у національних парках. Зазвичай стадо налічує 9-12 особин, де вождь найчастіше – слониха. Це дружна община. Тварини добре впізнають одне одного, разом захищають дитинчат. В разі потреби, не напружуючись, перевертають машину. Свого часу мисливці за слоновими бивнями нерідко гинули під ногами пораних гігантів. Крім людей, в них ворогів немає. У названих слонів добре розвинені слух і відчуття. При небезпеці насторожені тварини розвертають вуха, піднімають вгору хобот, приймають загрозливу позу. Голоси хоботних – пронизливі, верескливі звуки, які нагадують хрипкий горн і скрипіння гальм автомобіля. Через 22 місяці (раз на 4 роки) після спарювання самка народжує слоненя – без хобота, вагою приблизно центнер. Старіння і смерть настають у 60-70 років.

❖ Історія африканських слонів – драматична. Адже їхні бивні (слонова кістка) здавна цінувалися на вагу золота. У 19 ст. іноземці вбивали їх вогнепальною зброєю, зрізали бивні, а туші

Світ природи

❖ На сьогодні в'їзди у деякі національні парки Африки вражають своїм виглядом: повалені дерева, сухі стовбури, обламана гілля, обдірана кора – результат харчування тварин. Там лісова флора деградує, місце дерев займають колючі кущі або злакові степи. Це обумовлює потребу скорочення кількості слонів. Тому, наприклад, у 80–90 рр. там їх відстрілювали по 5-8 тисяч особин за рік...

❖ Відзначимо, що з названих тварин, крім бивнів, використовують м'ясо, шкіру, кістки. А з жорсткого хвостового волосся аборигени плетуть красиві браслети, які, за місцевим повір'ям, приносять удачу. Також слони приваблюють туристів – у них відчувається глибокий спокій, впевненість, велич. У 20 ст. спроба одомашнення цих велетнів не дала результату. Хоч ще в давнину Ганнібал здійснив з ними свій похід на Рим...

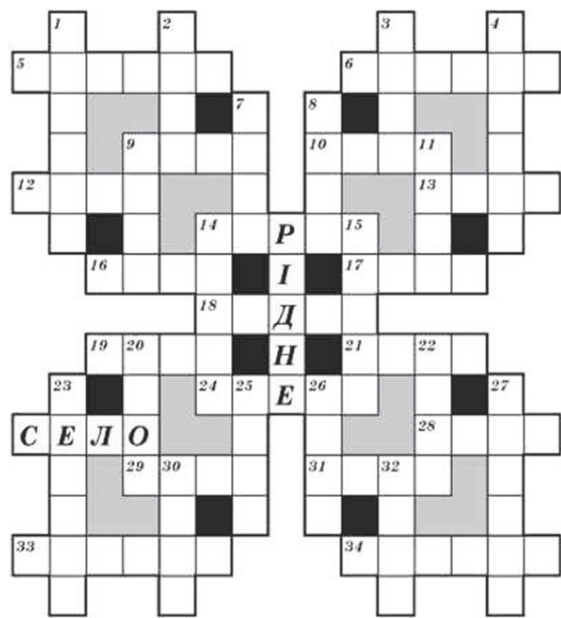
(Далі буде)

Іван ВАСИЛЕНКО, Віктор ДЕМЕЩУК

Кросворд «РІДНЕ СЕЛО»

Склала Надія ЗОЗУЛЯ

ПО ГОРИЗОНТАЛІ: 5. Збірка творів Тараса Шевченка. 6. Освітлює сільську вулицю. 9. Найулюбленіше приміщення в бухгалтерії. 10. Об'єкт поклоніння. 12. Розширена частина стравоходу зерноїдних птахів. 13. Найдовший зуб. 14. Ним закривають

ПО ВЕРТИКАЛІ: 1. Кольорова частина яйця. 2. Ароматний ранковий напій. 3. Пора року, коли живнуть. 4. «Сестра» боба, так її називають на селі (діалект). 7. «Український снікерс». 8. Сухий корм для тварин. 9. Геометрична фігура. 11. Міра об'єму рідин. 14. Велика отруйна змія. 15. Допоміжна тканина вишивальниць. 20. 45 хвилин у школі. 22. «Шкіра» дерева. 23. Одиниця площі ланів. 25. Ранкові «сльози» на траві. 26. Лігво лисиці. 27. Популярний на селі легкий мотоцикл. 30. Кагор по суті. 32. Пристрій статичної дії у виробництві соків та вин.

32. Прес. Роса. 26. Нора. 27. Скутер. 30. Вино. 20. Урок. 22. Кора. 23. Гектар. 25. Кавна. 11. Літр. 14. Кобра. 15. Кавна. 3. Літо. 4. Фасоль. 7. Сало. 8. Сіно. 9. Кавна. 23. Жовток. 2. Кавна. **По вертикалі:** 1. Жовток. 2. Кавна. 3. Літо. 4. Фасоль. 7. Сало. 8. Сіно. 9. Кавна. 23. Жовток. 2. Кавна. **По горизонталі:** 5. «Кобзар». 6. Лігво. 9. Каса. 10. Діло. 12. Вино. 13. Кагор. 14. Ним закривають

П'ятниця, 12.12	Субота, 13.12	Неділя, 14.12	Понеділок, 15.12	Вівторок, 16.12	Середа, 17.12	Четвер, 18.12
ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день	ніч день
+6 +7	+3 +7	0 +3	+2 +4	+2 +4	+1 +5	0 +4

У коханні — як у війні: легко почати, важко закінчити і неможливо забути. (Г. Лонгфелло)

Засновник:
ПП «Редакція газети
«Громадська думка»
Редактор **Валентина Храбуст**

Адреса редакції: Київська область,
м. Біла Церква, вул. Партизанська, 18.
Телефони: 6-33-02, (097) 355-12-50.
E-mail: grom.dumka@ukr.net
Надруковано в ТОВ «Білоцерківдрук».
Газета виходить щоп'ятниці.
Тираж згідно із замовленням.

Розрахунковий рахунок
UA 04334851000000026003174658
в АТ ПЕРШИЙ УКРАЇНСЬКИЙ МІЖНАРОДНИЙ
БАНК
Код ЗКПО 13723251
Реєстр. свідоцтво: серія KI № 1739
від 17.01.2019 р.

Матеріали і фотознімки, надіслані до редакції,
не рецензуються і не повертаються.
Думки авторів публікацій у «Громадській думці»
не завжди збігаються з точкою зору редакції.
За достовірність фактів відповідальність несе автор.
За зміст реклами відповідає рекламодавець.
Редакція листується з читачами тільки на сторінках
газети.